

פרידה מעידו / רם דקל

דברים בהלוויה

קשה להאמין, אבל אנחנו מביאים היום למנוחת עולמים את חברנו היקר עידו קלסקי.

עידו, בנם של אברהם ונעמי, זכרם לברכה, ואחיהם של אייל, עמוס וצחי, בן קבוצת נרקיס ובן זוגה של אנה.

אדם שכולו לב!

גדלת להיות אדם שמח בחלקך, צנוע וביישן, צחוקך הייחודי מתגלגל עדיין באוזניי...

מטפל, מאכיל ומכיר אישית את חתולי הקיבוץ, בקיא בכל מין של פטריה, מכיר כל חרק, עטלף או ציפור... בעל נפש של אמן...

אחרי שנים של חיים כרוק, מצאת את שאהבה נפשך - את אנה היקרה.

עבודתך הקבועה והיציבה בענף המזון, הייתה תופעה נדירה בביתנו הקיבוצי. ניתן היה לכוון את השעון לפי שעות עבודתך - הקפדנות, הסדר והדיוק. הכל בצורה המתאימה לך. עובדי הענף שימשו לך חברה ומשפחה מורחבת, ועם כל אחד מהם היה לך קשר ייחודי ואישי.

מותך בא לנו בהפתעה גמורה. מהצד, נראה היה שאתה בתקופת שיא של חייך: חזרת מהביקור בהודו זוהר כולך, מחויך עוד יותר מתמיד. סיפרת בגאווה על העולם שנפתח בפניך.

דאגת לאנה יקירתך, וטיפלת בה בעדינות ורוך האופייניים לך. הסדרת את הדרוש טיפול, והעתיד המשותף היה נראה בטוח...

כואב הלב על לכתך מאיתנו - חבר יקר.

משתתפים בצערכם הכבד - אנה, עמוס, אייל, צחי וכל המשפחה והחברים.

יהי זכרך ברוך!

